UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lectio. I

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

ſacerdoti tres calathos aure-
os roſis referros ⁊ quartũ ar
gentum chroco plenum ⁊ di-
xit. hi ſunt noſtri loculi ⁊ nr̃e
reliquie. hic autẽ ſanguineas
habens roſas loculus eſt ſan
cti ſtephani. qui ſolus ex nob
martirio meruit coronari. Col.
D eus qui es ſanctoꝝ tuoꝝ
ſplendor mirabilis quiqꝫ ho
dierna die corpora beatorum
ſtephani nicodemi gamaliel
atqꝫ abybon inuentione glori
oſa reuelaſti da nob in eterna
leticia de eorum ſocietate gau
dere. Per. Ad matutī. Inuit.
Adoremus regem magnũ do
minum. Qui in ſanctis ſuis
ſemꝑ eſt mirabilis Ps. Veni
te. In primo noctur. añ. Lu
ciano venerabili preſbytero q̇
eſcenti in ſtratu ſuo de reuela
tione ſanctaꝝ reliquiarũ pro-
thomartiris ſtephani talis di
uinitus oſtenſa eſt viſio. Ps ⁊
℣. de mar. Añ. Cum adhuc
pene vigilaret vir venerandus
tanꝙ in exceſſu mentis repen
te eſt effectus. añ. Vidit igi
tur aſſiſtere ſibi virũ etate ſenẽ
ſtatura procerũ vultu decorũ
Lectio. I.
L Viſio mihi lu-
ciano preſbitero de reue-
latione ſanctaꝝ reliqꝝ beati
ſtephani ꝓthomartir hoc mõ
oſtenſa eſt. Die ſexte ferie illu
ceſcente circa horam noct ter
tiam dum vigilarem adhuc tã
ꝙ in exceſſu mentis effect⁹ vi
di virũ etate ſenem ſtatura ꝓ-
cerum vultu decorum prolixa
barba veſtitu candido. ami-
ctum pallio. in cuius ſummi
tate erãt tanꝙ auree cruces i
texte. ⁊ in manu tenebat ꝟgã
auream calciatus caligis i ſu
ꝑficie deauratis deambulan-
tem coram me ⁊ tacentem L.
℟. Beatus gamaliel docto
ris gentium pauli didaſculus
appuit xp̄i ſacdoti luciano in
veſtitu cãdido amictus pal-
lio. ⁊ ꝟgã manu geſtabat au-
reã. ℣. Calciatus caligis in
ſuperficie deauratis quaſi de
ambulans corã eo. Et vir.
Lectõ. ii.
Q ui nihil dubitãs
diſſimulata deãbulatõne ve-
nit ad me et ꝟga quã i manu
tenebat pulſãs me, tertio noĩe
meo clamauit dicẽs. Luciane
Luciane Luciane. Cui ego.
Quid eſt domine. Dicit mi-
hi. Surge et vade dic iohan-
ni epiſcopo hieroſolimitano:
vſqꝫ quo clauſi ſumus. vſqꝫ q̄
non aperis nobis maxime cũ
tuis temporib reuelandi ſu-
mus. ℟. Igit diſſimlata ga
maliel deambulatione venit
ad eum. ⁊ ꝟga quã i manu ge
ſtabat tetigit illum vocãs cũ
tertio Luciane luciãe luciane
ſurge. ℣. Cui ſacerdos rñdit
quis es domine. At ille dixit
ad eum Luciane. Lectõ. iii.